rätt som det var kom bonden dra-
gandes med tre skåp, som han
slängde på golvet och packade
ut. "Det var så inget och packa
på", sa' bonden. "Ja, när jag har
dragit hän lika mycket som
jag dragit hit, så är du tillbaka
att flytta till fattighuset."
Och från den dan drog bonden
skåp honom istället på till
honom. Och efter en liten tid
fick bonden verkligen flytta
till fattighuset.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

21

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skämtsagor

Det var en gång två bönder, som var grannar. Den ene var gryntt rik'en och den andre så fattig, att det knappt brann i dyisen på honom. Och dåge hade sin svärmor hos sig.

Den rikes hela traktan gick ut på att lura av den fattige hans gårdrik men det lyckades inte på honom. Till slut beställde han sig på att slå i-

22

lyal den fattige så att på så sätt komma åt ~~[illegible]~~ gården, och han hade bestämt den att alldeles. Men det fick den fattige veta, så när kvällen kom så' han till sin svärmor: "I natt får vi byta säng. Ligg I er i min säng så' lägger jag mig i Era." Och gumman kom ändå inget, utan hon gjorde som mågen bad henne. Men på natten smög sig den fattige in och steg ihjäl svärmoa istället för kar'en. Den därpå såg den fattige, hur den fattige bar ut sin svärmor och försökt att hans hade kastat ihjäl i mörkret.

Efter att par dagar så skickade han.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

23.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skåneland (Prts.)

Den fattige in en pojk och bad
att få låna en halvspann lin
att måla pengar i. Innan han
lämnade tillbaka den, satte han
in en ny annan botten i
spannen. Den rike var ju
årlig, då han kom tillbaka med
den, och frågade hur i hela
världen han hade fått sig
i så många pengar. Jo, hans
fränder hade dött och han hade

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

sått henne till apoteket.

Då skulle den lilla gåra likadant, så han gick hem och sług ihjäl sin svärmor och körde henne in till stan till apoteket. Men apotekaren ville ju inte köpa henne utan han skickade efter polisen, och den lilla fick ett par års fängelse.

När han kom ut därifrån var han emerjtidskat, och ville dränka den fattige efterson han hade lurat honom på det viset och gjort så med stodde han. Men den fattige [illegible] Forts.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

lyckades ha sig upp igen och
när han kom upp, gick han
åstad och köpte sig en glass
ko. När den pike mötte
honom, sa han: "Var kommer
du ifrån? Var du ute i sjön
och höll på och drunkna?"
"Jo," svarade han, "men jag
kunde ha mig upp igen och
sen att lycken pike jag dag
i den när kon därinne på

26
26
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

sjöbotten." Då blev den lilla intresserad och undrade om det fanns flera därnere. "Jodå" svarade den fattige, "en del kanske men jag kunde inte ja mer än en med mig hem."

Men då tog den lilla med sig hela sitt hushåll att till vaken på igen med både drängar och pigor och kor och kusten sin. Och där lät han som koppa i den ena efter den andra först pigorna och drängarna och sen kor-men. Men de kom aldrig upp, utan då han tyckte att det dröjde för länge, så kan så till sin kusten: "Vad

fnks.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

22.
27

i all sin dar, kan de sig lill
därnere? Det är så pass du
kappar i och hjälper dom."
Och kon hade en mycket-
kvinna på sig och som kon
kappade i skramlade du lill
och då kärkte den pilke: "Se där
ja, nu kan de gått lag:
skällekor'a! Nu tar vi kon allt-
kapa." Och då blev kan så
ivrig, så kan kappade hjälp

i efter.

På det vist drunknade den rike och hela hans kunskäll så den fattige fick hans gård i stället för kvärnen. Men jag kan inte garantera för sanningen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Sillplanteringen på Visingsö.

Det var jo, när sillen var så dyr, så tyckte åborna som alltid varit ~~fattiga~~ svåle, att det skulle bli billigare, om de själva planterade ut sill i vatten. Och de köpte en lumma i shop och plöjde ut pillarna i vattnet. Året därpå drog de på not jo att på lika sill. Men de fick inte ett liv

80.
30

mer än en kjork och pet
och präktig ål. och då trod-
de de, att det var han,
som gjort av med ålen.
Så de sammankallade bya-
stämma, för att bestämma,
hur de skulle straffa ålen.
Där hade de olika förslag:
Somliga röstade på hängning
och andra på bränning, men
de kunde inte ena sig. Men
då var det ett gyskummid som
sa, att han hade hört att
drunkning skulle vara en
plågsam död, så han före-
slog, att de skulle dränka
honom. Och det blev de ense
om, så de tog ålen med sig

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fnts.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Silkplantering på Visingsö (forts.)

ner vid stranden och plöjde-
te honom i vattnet. Men li-
kväl gick fiskaren ~~att~~ i väg utåt
och då sa' de: "Se hur han
plågas! Se hur han pinas!
Det var rätt åt honom!"

82

32

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En mästerskytt.

Det var en dam var bruck och jägmästare hos en häg herre, och han skulle ha skalas. Då skulle jägmästaren skjuta villebråd till dt, men han gjorde sig ingen brådska, utan de så till honom gång på gång, att han fick tov ge sig ut i skogen. Men han präjade

J 3
33

bara Anshällerskan vid vil-
leden för han behövde ha
villebrådet för att klara
sig. Och som sätt han ingen
fick alldeles ensamt sidan
då gick han ut och tråt
av en pilskaft och satte
mer i backen, och så gick
han in efter bössan. Och
när han kom ut igen, kom
en hjort och lå' sig vid pil-
kistan. Då sa' han bara: "Du
har haft lång väg att vandra,
så du kan vara trött och
behöva slippa ifrån det."
Och så stod han ensam.

En annan gång hade den där Frds.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J4.
34

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En mästerskytt (forts.)

herren, som han var hos en
stor jaktkällskap hos sig, som
skulle ut och skjuta älg. Och
de hade drevkarlar med sig
då de stod bara skill i en
ring, och som djuret kom,
skötte de allihopa. Men sen
började de diskutera om
vems skott det var som hade
träffat. Då var det någon,
som föreslog, att de gåva skulle

bestämma var deras skott
hade tagit och det var de
med på allihopa. Men den
där mästerskytten sa: "Är
vänsters ögat utskjutet, så
är skottet mitt." Nu när
de kom fram och såg efter,
så var vänstra ögat utskju-
tet. Han var den ende som
hade träffat, alla de andra
hade bommat.

IS.
35
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

806 Uppl. Dalarna Svärdsjö 36
36

Dalarna
Viola
Skärstad
uppt. 1928

Jättar.

Jo, dom borde det två jättar
här i trakterna. Den ene hette
Runske och den andre
Jerbottel. Ja, en av dom åt-
minstone var det som bodde
i Vichakulle. Den andre tror
jag, bodde i Väckergiftland, men
det kan jag inte komma ihåg
riktigt, jo några bodde väl
icke i Vichakulle.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV 806

Det var Pärkulle-jätten, som
gjorde Vikingeå. Han och hans
käring skulle över Kåtter-
tin Kåderlanna, men de kun-
de inte käringa sterra så
bredt som det behövdes, ji han
var med barn. Udan då lag
jätten och slängde ut en korva
mitt i ljön, som hon skulle
ha och sliga på. Den korvan
var Vikingeå.

En gång blev jätten
på Vikingeå arams och en
del av den lejde jätten Runske,
tu att gräva av en på mitt-
en. Det sägs, var han kejade
gråvas. Men de andra på å:a fortf.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
806

fäbbar (forts.)

ville äte ha hemse avgrädd
så de talade vid jätten förbät-
tel att ha då på Runsten
och det åtog han sig med och
han log råka på Runsten,
och svepte honom i en hjär-
hud och begrävde honom. och
så lovade han honom, att han
skulle få komma upp igen
och förkunna med att gräva
när hjärnhuden var ren från

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

hår. Men han fick bara ha
ett hår vart tionde år.
För nu många år sedan
hade han fått en flygling
(= den del av ludden som är
kring ett bon) ren och då
skrattade han så hela ön
skakade.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

40

Barnsorg.

Gô'mora skulle sitta och hugga över barnet innan hon lämnade det ifrån sig, för de kommit hem från begrafningen. Det var för att barnet skulle få god matlust.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Y 41

Maran.

Den vanliga historien om lien på hästens rygg och bonden, som gärna vill mara utan att veta om det.

Småland
Vista hd
Skärstad
upt 1938

Nygårds Berg Hörby 42.

806

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

42

Det var en gång en smål
kärring, som hade en dotter
bareska. Och all mat, som
de hade och som dotter
tyckte om, skulle de bara
gömma. Så när flickan bad
sin mor om något godnatt
svarade hon bara: "Du får
vacken vet' eller fnöskad
vet ska vi gömma till
Långs Vårdag kommer." Då

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESARKIV

mandr Ion bara, att de skulle gömma maten till våren, tills det blev längre dagar och gick åt mera mat.

Särskilt var det ett långt spett med "skalle-korv" (= grynkorv, pölsa), som pickan ville åt, och bad sin mor om, men Ion pick bara det vänliga svaret: "Du kan varken vett eller förstånd. Det ska vi gömma till länge vårdag kommer."

Det dåi lade emellertid en luffare hört talas om, då han kåmade på däs en gång, när kåringen var borta.

Fortsättning följer.

44

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Vad heter I" sa' flickan.
"Långe Vårdag" svarade han.
"Di det är I, som ska ha
all vårau skallekarv" sa'
flickan. — Jaa, det är det.
Si sätt nu ja och skek ett
par åt mig. Resten kan
jag med mig i en påse. —
Och flickan gjorde, som han
sa', och när han hade
åkit och var mätt, så

45

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

luffaren. "Du så är jag lik-
stickad jo att ge dig både
vett och förstånd."
"Hur ska det gå" till," undr-
ade flickan.
"Jo, lägg dig bara, så skall
jag väl visa dig det," svarade
luffaren.
Och hon gjorde som han sa.
Och han la' sig på' hennes
och började på. "Känner du
han förståndet gå in i dig?"
frågade luffaren. "Ja," viskade
flickan "men vetet då var
har jag det?" "Det är den på-
sen, som dunkar dig mellan
benen," svarade luffaren. Men
sen han hade gift sig

Frk.

46.
46

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

sig det, gav han sig väg med
deras skallekorv och en hel
del annan mat, som de
hade gömt, tills Långe Vår-
dag skulle komma.
Men när kärringen kom
hem, märkte hon med förun-
dran, att skallekorven var
borta, och undrade vem tjuven
hade gjort av den. "Jo, Långe
Vårdag har varit här och

62
47

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Hå'ntar du" svarade flickan.
"Ja har då varken vett
eller förstånd" svarade kö-
ningen. — "Jodå" han gav mig
bå' vett och förstånd. Förstå-
det hade han långt inne
i kroppen på mig, och påven
med orket slog han mig
med på låren i en."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Han, som åt upp en par otar i ett mål.

Det var en kaude i Norrgården i Sirinye, som åt upp en stor sedel. När de reste till staden på den tiden hade de med sig en skinnväska som de hade matsäcken i och den här hade fått med sig pannkaka till frukost. Det var marknad i staden och han hade fått ett par otar här. Sedan, som kan sjiek på den, så här han ensam

49.
49
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

pannkakorna, för han skulle veta,
var han hade den. Men på
hemvägen blev han hungrig
och åt upp pannkakorna + och
lag sig en sup till dem — och
han hade väl lagit flera
likadana förut — utan att
tänka på vedbon, så han åt
upp den också. Sen på de,
så han hade ätit upp sä par
otar i ett mål.
(Jfr. Lars Levin: Vid Siljans norra-
land, som om icke upptecknaren
misstänkas för/innehållet en likande
lögen!)